

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Luetun ymmärtäminen

Kellarin mysteeri

Lue alla oleva fiktiivinen tarina. Lukemisen jälkeen vastaa tekstin perässä oleviin kysymyksiin.

Kerttu avasi vapisevin käsin oven pimeään kellarikäytävään. Hän ei voinut uskoa, että oli viimein löytänyt avaimen tähän oveen. Oveen, joka oli pysynyt lukittuna aina siitä asti, kun Kerttu perheineen oli muuttanut vanhaan kartanoon. Oli ollut silkkää tuuria, että hän oli löytänyt kukkapenkkiä kitkiessään sinne haudatun vanhan rasian, jonka sisällä avain oli odottanut.

Kerttu suuntasi taskulampun valokeilan käytävään, veti syvään henkeä ja astui ovesta sisään. Kerttu ei ehtinyt ottaa kahta askelta enempää, kun ovi pamahti kiinni hänen takanaan. Kerttu nielaisi kuuluvasti ja kokeili ovea. Lukossa! Hänelle ei jäänyt siis muita vaihtoehtoja kuin jatkaa eteenpäin...

Käytävä jatkui jatkumistaan, ja juuri kun Kerttu pohti, olisiko parempi kääntyä takaisin, lattia petti hänen altaan. Kerttu päästi kovan kiljaisun, jota seurasi kova kahahdus hänen pudotessaan suoraan valtavaan tynnykasaan. Salakäytävän alla oli salainen tila, joka oli täynnä –laatikoita? Lisäksi Kerttu huomasi, ettei ollut yksin. Kaksi hahmoa tuijotti häntä ilmeisesti hänen kiljaisunsa säikähdyttäminä huoneen toiselta laidalta. Kerttu tuijotti hahmoja takaisin, eikä voinut uskoa silmiään.

”Äiti..ja...isä? Mitä ihmettä...”, Kerttu kuiskasi epäuskoisena.

”Kerttu...löysit siis avaimen. Meidän olisi pitänyt haudata se syvemmälle...”, Kertun äiti sanoi päätään pudistellen, muttei vaikuttanut vihaiselta.

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

”Olisit saanut tietää tästä kaikesta täytettyäsi kahdeksantoista vuotta, jolloin olisimme antaneet avaimen sinulle”, Kertun isä jatkoi.

”Äiti ja isä! Mitä ihmettä tämä on!” Kerttu parahti käsiään levitellen. Hän halusi nipistää itseään varmistaakseen, ettei ollut unessa, niin kummalliselta kaikki tuntui.

”Selitämme kyllä kaiken sinulle, kunhan vain ensin...”, Kertun äiti aloitti, mutta hänen lauseensa keskeytyi kovaan räsähdykseen. Kertun vanhempien takana ollut ovi, jota Kerttu ei ollut ensin edes huomannut, oli potkaistu sisään.

”Poliisi! Nostakaa kätenne ylös ja pysykää liikkumatta!”, huusi ryhmän johtaja.

Kertun vanhemmat vilkaisivat toisiaan katse täynnä pelkoa. Kerttu oli kiljaissut uudelleen, ja nostanut kätensä ylös.

”Herra ja rouva Fredrikson, teidät on pidätettynä epäiltynä salakuljetetun tavaran hallussapidosta ja edelleen myymisestä”, sanoi yksi poliiseista vakavana, samalla kun kaksi muuta laittoivat Kertun vanhempia käsirautoihin.

”Kirottua!” huudahti Kertun isä. ”Luulimme olleemme niin varovaisia!”

”Kerttu, meidän piti kertoa sinulle!”, nyyhki Kertun äiti. ”Perheemme on vanhaa salakuljettajasukua, ja sinun piti tulla mukaan toimintaamme täysi-ikäistyttyäsi!”

”Salakuljetuksenne on nyt salakuljetettu”, totesi sama poliisi tuimasti, ja nyökkäsi ryhmälleen, jotka taluttivat Kertun vanhemmat pois.

”Minulla ei ole ollut mitään tekemistä tämän kanssa!” Kerttu parahti jäätyään kahden poliisin kanssa.

”Se tuli selväksi nuori neiti”, sanoi poliisi ystävällisesti. ”Mutta mitä sanot – kiinnostaisiko sinua liittyä salakuljetuksen vastaiseen poliisiryhmään?”

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Kysymykset:

1. Mistä Kerttu löysi avaimen kellariin?
2. Minkä vuoksi Kertun vanhemmat pidätetään?
3. Oliko Kerttu tehnyt rikoksen?
4. Minkälaista työtä poliisit tarjosivat Kertulle?

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Vastaukset:

1. Mistä Kerttu löysi avaimen kellariin?

Perheen pihan kukkapenkistä.

2. Minkä vuoksi Kertun vanhemmat pidätetään?

Heitä epäiltiin salakuljetetun tavaran hallussapidosta ja myymisestä.

3. Oliko Kerttu tehnyt rikoksen?

Ei

4. Minkälaista työtä poliisit tarjosivat Kertulle?

Työtä salakuljetuksen vastaisessa poliisiryhmässä.